

Семерджиев поставя под съмнение провеждането му, имайки предвид обстоятелствата – сложната политическа обстановка в страната и неуреденото ѝ международно положение³⁸.

Най-важното политическо събитие, в което участва опозицията и изразява своето виждане за държавното и обществено-политическото преустройство, са изборите за Велико народно събрание и обсъждането на изготвения отечествено-фронтовски проект за конституция на страната.

Изборите за Велико народно събрание са най-напрегнатият и решаващ момент в борбата между Отечественния фронт и опозицията. На 3 октомври 1946 г. в София се открива официално предизборната кампания³⁹. На 14 септември с. г. БЗНС „Н. Петков“, БРСДП(о) и независимите интелектуалци оповестяват чрез окръжно, че ще участват в изборите като сдружени земеделци. Опозиционните лидери в обръщение до правителството във връзка с изборите заявяват, че „направеното от властта не давало необходимите гаранции, че изборите ще бъдат свободни“⁴⁰. Те настояват да бъдат отменени Законът за защита на народната власт, Законът за печата и др., при които била невъзможна свободата на словото и печата, на агитацията⁴¹. Опозицията се обръща отново към представители на Америка и СССР за свикване на „специално заседание на СКК, която да разгледа мерките по провеждане на свободни избори за Велико народно събрание в България на 27 октомври 1946 г.“⁴² Известно е, че генерал Бирюзов отхвърля това искане, като подчертава, че българското правителство е осигурило всичко необходимо за свободното провеждане на изборите и че това е негова компетентност⁴³.

Към искането на опозицията и на САЩ се присъединява и Англия. Но независимо от проведените срещи и обменените писма между представители на САЩ и Англия и на СССР, членове на СКК, изборите не се отлагат. На митинг, проведен на 19 октомври 1946 г. в София, Н. Петков апелира към всички, които в една или друга степен не са доволни от народната власт, да ги подкрепят в изборите за Велико народно събрание⁴⁴. Обръщайки се към селяните, опозиционните оратори